

Juni 2024

Samen strijden voor mensenrechten

Olivier De Schutter

De nationale Volksuniversiteit ging dit jaar door in het BEL-gebouw van Tour & Taxis. Hier waren we nog nooit geweest. We hadden afgesproken met onze gids Kris in het treinstation van Gent en geraakten er vlot. Maar wat is een Volksuniversiteit zonder een of ander probleem met de trein? Martine had in Ronse een weekendticket besteld aan de automaat, maar kreeg een enkel ticket. De conducteur op de trein legde de schuld bij Martine en zei haar dat ze een nieuw ticket moest kopen om terug te keren. Of ze kon ook naar het loket gaan

en daar vragen wat ze moest doen. Maar de loketten zijn gesloten op zaterdag! Gelukkig heeft Kris voor de terugreis kunnen onderhandelen met enkele fijne conducteurs waardoor Martine geen nieuw ticketje moest kopen.

Het BEL-gebouw is een lichtrijk en ruim gebouw. En gelukkig maar, want we waren met veel volk. We waren met een 60-tal Vlamingen, onder wie heel wat nieuwe mensen uit Molenbeek (vereniging Bonnevie), Turnhout, Aalst en Oostende. Daardoor voelde de ruimte waar de Vlamingen zaten wel wat klein.

Voor het eerste deel van de Volksuniversiteit splitsen we ons op in taalgroepen. Het thema was samen strijden voor mensenrechten. We kwamen al snel tot de vaststelling dat we geen onderscheid willen maken tussen autochtonen-allochtonen: we zijn allemaal mensen met dezelfde problemen, we hebben allemaal recht op mensenrechten.

De problematiek van de wachtlijsten kwam heel veel aan bod als schending van mensenrechten. Voor zowat alle diensten heb je een wachtlijst: voor sociale woningen, psychologische hulp, zorg,.. . Als je in Ronse bijvoorbeeld naar de dokter moet, moet je ofwel heel lang wachten of je moet naar een dokter die je niet kent. Tijdens de VU getuigde een vrouw van Bonnevie dat haar broer al heel lang op de wachtlijst voor een sociale woning stond. Maar hij is gestorven alvorens een woning te krijgen. We vinden ook dat het statuut samenwonende een schending is van mensenrechten. Misschien kunnen we daar in de toekomst een Volksuniversiteit rond organiseren?

Voor we naar het gezamenlijke deel overgingen met de Franstaligen, bedankten we Wouter die zijn laatste Volksuniversiteit animeerde.

In de grote zaal vertelden Wouter en Charlotte om de beurt wat er in de taalgroepen gezegd was. Daarop mocht onze gast Olivier De Schutter reageren. Olivier is speciaal rapporteur voor mensenrechten en extreme armoede van de Verenigde Naties. Olivier sprak onder meer over het vluchtelingensysteem. Vluchtelingen

uit Oekraïne werden in ons land zeer menselijk ontvangen. Hun papieren worden vrijwel meteen in orde gemaakt, maar als je uit een ander land vlucht is het een lijdensweg. Je moet de lange procedure doorlopen, je krijgt te maken met afwijzingen,... Het is een onmenselijk systeem waarin je rechten als mens worden geschonden. Mensen zonder papieren worden ook uitgebuit door huisjesmelkers, op de arbeidsmarkt,... Ze durven niet te reageren omdat ze schrik hebben om opgepakt te worden. Olivier De Schutter gaf heel veel informatie, het was moeilijk om het allemaal te volgen en te vatten. Eigenlijk zou je een voice recorder moeten meenemen om achteraf alles nog eens rustig te beluisteren. Wat ons wel ongerust maakt is dat Olivier De Schutter de toekomst somber in zag op het vlak van mensenrechten. De Mensenrechten zijn mooi op papier, maar hoe kunnen we die hard maken?

Het eten 's middags viel tegen, er waren te weinig broodjes voorzien door de cateraar. Gelukkig waren er een aantal helden die 's middags nog snel stokbrood en beleg zijn gaan halen!

In de namiddag konden we kiezen uit verschillende workshops. Er was bijvoorbeeld een uitstap naar de kinderboerderij. Marc deed mee aan de wandeling naar de mensenrechtenzuil. De zuil bestaat uit dertig gekleurde stenen: één voor elk artikel van de Universele Verklaring voor de

Mensenrechten. Martine nam deel aan de workshop rond de gemeenteraadsverkiezingen. Het ging vooral over de thema's gezondheid en wonen. Wijkgezondheidscentra vinden we bijvoorbeeld een goed systeem, maar er zijn er veel te weinig. Je vindt die niet in elke gemeente. Voor de gelegenheid waren we schepenen en Christine was burgemeester.

We hadden dit jaar wel het gevoel dat we minder met de Franstaligen hebben kunnen babbelen. Er was minder 'mix'. We sloten de dag af met een groepsfoto en de Vlamingen zongen uit volle borst het Vierde Wereld lied mee.

Werkten mee aan deze echo:

Marc

Martine

Marleen

Dit verslag is terug te vinden op onze website.